

ارزیابی و مقایسه‌ی معیارهای موفقیت شرکت‌های تعاونی توسعه جنگل شهرستان سوادکوه: کاربرد تاپسیس و آنتروپی

مهدي نوري پور^{۱*}, ذكريا محمدی تمري^۲ و فرزاد كريمي^۳

^۱ استادیار گروه مدیریت توسعه روستایی دانشگاه یاسوج، ^۲ دانشجوی سابق کارشناسی ارشد توسعه روستایی دانشگاه یاسوج ، ^۳ دانشجوی سابق کارشناسی ارشد توسعه روستایی دانشگاه یاسوج

چکیده

منابع طبیعی تجدیدشونده بویژه جنگل‌ها، از منابع بالارزشی محسوب می‌شوند که حفظ و حراست به همراه بهره‌برداری و توسعه‌ی پایدار آنها، به عنوان ضرورتی انکارناپذیر تلقی می‌شود و این مهم، خود در سایه‌ی مدیریت پایدار بر این عرصه‌ها تحقق می‌یابد. در این میان تعاونی‌های با عنوان تعاونی‌های کشاورزی، احیاء، بهره‌برداری و توسعه‌ی جنگل می‌توانند بر مدیریت پایدار جنگل صحه گذاشته و راهکاری مناسب برای دست‌یابی به این هدف باشند. بالطبع، ارزیابی معیارهای موفقیت برای این تعاونی‌ها به منظور ارائه راهکارهای اصلاحی، می‌تواند راهی در جهت بهبود امر مدیریت بر جنگل‌ها باشد. به این منظور، در این پژوهش نیز سه تعاونی آذررود، کارسنگ‌رود و ولوبی در شهرستان سوادکوه با عنوان تعاونی‌های کشاورزی، احیاء، بهره‌برداری و توسعه‌ی جنگل، مورد مطالعه قرار گرفتند و معیارهای موفقیت برای اعضا و کارکنان آنها مورد ارزیابی و مقایسه قرار گرفت. ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل پرسشنامه‌ای بود که پس از تایید روایی و پایایی، برای جمع‌آوری پاسخهای جمیعت مورد مطالعه (مدیران و اعضای تعاونیها) استفاده شد. در این مطالعه به منظور ارزیابی و مقایسه‌ی تعاونی‌ها از روش ترکیبی تاپسیس و آنتروپی استفاده شد. یافته‌ها نشان داد که از بین سه تعاونی ذکر شده، به لحاظ معیارهای موفقیت مربوط به مدیران و اعضاء، تعاونی ولوبی در مقایسه با تعاونی‌های آذررود و کارسنگ‌رود، موفق‌تر بوده است. شرح بیشتر و دقیق‌تر یافته‌ها در متن مقاله آمده است.

کلیدواژه‌ها: ارزیابی، معیارهای موفقیت، تعاونی توسعه جنگل، شهرستان سوادکوه

مقدمه

کشور ایران با دارا بودن منابع طبیعی تجدیدشونده بسیاری از جمله جنگل، مانند سایر نقاط جهان از قاعده‌ی تخریب و کاهش این منابع، مستثنی نیست، بطوری که طبق گزارش فائو سطح کل جنگل‌های ایران حدود 11/075 میلیون هکتار و معادل 6/8 درصد سطح کل کشور می‌باشد که رقم بسیار پایینی نسبت به سایر نقاط قاره‌ی آسیا می‌باشد (FAO, 2009). این مهم ایجاب می‌کند که مدیریت منابع جنگلی با نگرش جامع به این ثروت ملی مد نظر قرار گیرد و برای حفظ، توسعه و بهره‌برداری بهینه از این منابع برنامه‌ای پایدار و منسجم تدوین نموده و به مرحله‌ی اجرا درآورد. در این راستا، تعاون به عنوان یک نظام اقتصادی و اجتماعی مطمئن، مردمی و قدرتمند می‌تواند در تدوین برنامه‌های توسعه و اجرای بخشی از آن، سازمان جنگل‌ها، مراتع و آبخیزداری را یاری نماید. منابع طبیعی در قالب تعاون با نام شرکتهای تعاونی جنگل، مراتع و غیره با مشارکت مردمی و بهره‌برداران واقعی و جنگل‌نشینان در مناطق مختلف کشور شکل گرفته و هریک از این شرکت‌های تعاونی وظایفی از اهداف مهم مدیریت منابع طبیعی را بر عهده می‌گیرند و با همکاری و همیاری همه اعضاء شرکت از یک سو و با هدایت و کنترل‌های فنی کارشناسان سازمان جنگلها

و مراتع کشور از سوی دیگر، وظایف و اهداف و خود را دنبال می‌کنند (رضایی، 1382، 28). یکی از تعاملی‌های منابع طبیعی در استان مازندران، شرکت تعاملی کشاورزی، احیاء و بهره‌برداری و توسعه جنگل می‌باشد که به عنوان یک راه حل برای کاهش روند رو به تزايد تخریب جنگل و حل مشکلات اجتماعی جنگل‌نشینان تشکیل شده است. از سوی دیگر تعاملی‌ها و نگرانی‌های پس از تشکیل آن میان دولت و تشکیل دهنده‌گان تعاملی یک دغدغه مشترک است و از نظر دولت، موفقیت این نهضت و واگذار نمودن مدیریت‌های جامعه به خود مردم از طریق این بخش محقق می‌شود (حسن‌پور، 1381، 28) و گذشته از وجود هرگونه سیاست‌های حمایتی و هدایتی از طرف دولت، شناسایی معیارها و سازه‌های موثر بر موفقیت و مسائل و مشکلات شرکت‌های تعاملی در راستای دستیابی به راهکارهای اصلاحی امری ضروریست. (یزدان‌پناه و صمدیان، 1388، 21) به علاوه از آنجایی که سهم بخش تعامل به عنوان یکی از مردمی‌ترین بخش‌های اقتصاد، بیشتر و مسئولیتش سنگین‌تر شده است، بنابراین کوشش در شناخت معیارهای موفقیت تعاملی‌ها و سازه‌های موثر در افزایش آن یکی از شرایط ضروری برای رشد و توسعه شرکت‌های تعاملی و دستیابی به اهداف والای اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن می‌باشد (صفری و همکاران، 1388، 35). بنابراین انجام پژوهش‌هایی که بتواند معیارهای موفقیت را به ترتیب اهمیتی که برای تعاملی‌ها دارند، ارزیابی و اولویت‌بندی کند، برای تصمیم‌گیری‌های مدیریتی و ساختاری جهت موفقیت هرچه بیشتر تعاملی‌ها، کارساز خواهد بود. گذشته از آن، این گونه پژوهش‌ها از یک سو می‌توانند مدیران شرکت‌های تازه‌تأسیس مشابه را جهت شروع موفقیت‌آمیز کار خود یاری کرده و از سویی دیگر راهگشای مدیران تعاملی‌های باسابقه در جهت پاسخگویی به تعهدات و الزامات جدید و منطبق با متضیّمات زمان باشد و در نهایت مدیران و برنامه‌ریزان این بخش را قادر می‌سازد تا به تدوین راهبردهای جدید در جهت تقویت و حمایت از شرکت‌های تعاملی پیردازند. در راستای این موضوع (بدری و افتخاری، 1382، 11) بیان می‌کنند که "از زیبایی‌های خوب، گروه‌های ذی‌سهم و تشکل‌ها را به تفکر مجدد در مورد اولویت‌ها، تعیین مجدد اهداف و تصمیم‌گیری و ترسیم مجدد خط‌مشی عمل آنها در واکنش به آگاهی‌های جدید وادر می‌سازد". حال با توجه به آنچه گفته شد، سوالی که در این پژوهش مطرح می‌باشد این است که معیارهای موفقیت تعاملی‌های کشاورزی، احیاء و بهره‌برداری و توسعه جنگل، از دیدگاه اعضا و کارشناسان امر و مدیران این تعاملی‌ها کدامند و کدام معیارها برای آنها حائز اهمیت است. لذا هدفی که در این پژوهش مدنظر می‌باشد، ارزیابی معیارهای موفقیت سه شرکت تعاملی با این عنوان در شهرستان سوادکوه واقع در استان مازندران، بوده که با بهره‌گیری از یک روش تصمیم‌گیری چندمعیاره¹ به نام تاپسیس² به ترتیب اهمیت، اولویت‌بندی و مقایسه خواهند شد.

سوابق تحقیق

در مورد پژوهش حاضر، مطالعاتی مبنی بر ارزیابی معیارهای موفقیت تعاملی‌های کشاورزی، احیاء و بهره‌برداری و توسعه جنگل صورت نپذیرفته است، اما از آنجایی که موفقیت ساختار درونی یک تعاملی اعم از اعضا و مدیران در بسیاری‌ها مشابه بوده و مطالعات بسیاری در مورد موفقیت‌سنجی یک تعاملی، گواه این امر می‌باشد، لذا معیارهای موفقیت سایر تعاملی‌ها در این قسمت، تحت قالب جدول شماره‌ی 1 گنجانیده می‌شود.

جدول ۱- معیارهای موفقیت برای تعاملی‌های کشاورزی، احیاء و بهره‌برداری و توسعه جنگل

معیارهای موفقیت	تطبیق معیارها با مطالعه سایر محققان
میزان همکاری و ارتباط تعاملی با نهادهای دولتی و غیر دولتی	حیدرپور و همکاران (1387)، کرمی و آگهی (1389)، نکویی نایینی و همکاران (1388)، مرادی و علی‌بیگی (1389)، تقوی (1382)، یزدان‌پناه و صمدیان (1388)، موسایی و علی‌احمدی (1387)
میزان دانش، اطلاعات و مهارت- Ranney	حیدرپور و همکاران (1387)، شهرکی و حاجی‌ملحاسینی (1390)، مرادی و علی‌بیگی (1389)، (2008)

¹ MADM

² Topsis

های فنی اعضا	
تعداد اعضا و کارکنان	حیدرپور و همکاران (2005)، Nyoro and Komo (2005)
پکارگیری اعضا در امور اجرایی و سازمانی	حیدرپور و همکاران (1387)، Valentin and Sanchez (2004)، مرادی و علی‌بیگی (1389)
برگزاری کلاس‌های آموزشی و تربویجی برای اعضا	حیدرپور و همکاران (1387)، شهرکی و حاجی‌ملاحسینی (1390)، کرمی و آگهی (1389)، مرادی و علی‌بیگی (1389)، هزارجریبی (1389)، بیزان پناه و صمدیان (1388)، امینی و رمضانی (1385)، صدیقی و درویشی‌نیا (1389)، Kelsey (2008)، Poggie et.al (1988)
سطح تحصیلات اعضا	شهرکی و حاجی‌ملاحسینی (1390)، کرمی و آگهی (1389)، مرادی و علی‌بیگی (1389)، تقی (1382)
میزان شناخت و آگاهی اعضا از اصول و فلسفه تعاون	کرمی و آگهی (1389)، بیزان پناه و صمدیان (1388)، موسایی و علی‌احمدی (1387)، امینی و رمضانی (1385)، هزارجریبی (1389)
میزان روحیه همکاری، همبستگی اعضا و انسجام درونی تعاونی	Poggie et.al (1389)، Nyoro and Komo (2005)، Nyoro and Komo (2005)، مرادی و علی‌احمدی (1387)، موسایی و علی‌احمدی (1387)، (1988)
مدیریت تولید و بازاریابی محصولات	کرمی و آگهی (1389)، تقی (1382)
میزان تخصص و مهارت مدیران تعاونی	Nyoro (2005)، Henehan and Pelsue (1986)، Poggie et.al (1988)، and Komo (1385)، مرادی و علی‌بیگی، کرمی و آگهی (1389)، هزارجریبی (1389)، امینی و رمضانی (1385)
میزان مشارکت اعضا	هزارجریبی (1389)، مرادی و علی‌بیگی (1389)، کرمی و آگهی (1389)، موسایی و علی‌احمدی (1387)، امینی و رمضانی (1385)، Henehan and Pelsue (1986)، صدیقی و درویشی‌نیا (1381)
میزان دسترسی به تسهیلات و اعتبارات	Poggie et.al (1389)، Nyoro and Komo (2005)، Nyoro and Komo (2005)، مرادی و علی‌بیگی (1389)
سابقه‌ی و مدت فعالیت اعضا در تعاونی	(2005)، Valentin and Sanchez (2004)، امینی و رمضانی (1385)، مرادی و علی‌بیگی (1389)، Nyoro and Komo (1381)
میزان دسترسی به امکانات	Poggie et.al (1988)، Nyoro and Komo (2005)، Nyoro and Komo (2005)، صدیقی و درویشی‌نیا (1381)

روش‌شناسی

پژوهش حاضر به فراخور هدف، پیمایشی بوده و تحقیقی توصیفی – تحلیلی می‌باشد. با توجه به سه تعاقنی مدنظر، دارای رویکردی مقایسه‌ای و از لحاظ تجزیه و تحلیل عددی داده‌ها، تحقیقی کمی است. جامعه آماری پژوهش نیز شامل اعضای تعاونی‌های شهرستان سوادکوه (سه تعاقنی) به تعداد 1047 نفر می‌باشد که حجم نمونه با استفاده از جدول (Pattan, 2002) مشخص شده و از طریق نمونه‌گیری طبقه‌ای – تصادفی با روش انتساب متناسب، تعداد 138 نفر از تعاقنی کارسینگرود و 230 نفر از تعاقنی ولپی و 153 نفر از اعضای تعاقنی آذربود، به عنوان نمونه و پاسخ‌دهندگان پرسشنامه انتخاب شدند. 15 نفر از مدیران تعاقنی‌های منظور نیز بصورت تمام‌شماری، پرسشنامه‌ی مربوط به معیارهای موفقیت مربوط به مدیران را پاسخ دادند. لذا دو پرسشنامه به عنوان ابزار استفاده شده است. همچنین به منظور تعیین روایی پرسشنامه از نظرات استادان و متخصصان استفاده که پس از چند مرحله اصلاح و بازنگری بدست آمد. جهت تعیین پایایی پرسشنامه (طیف لیکرت)، پیش آزمونی انجام شد، که ضریب آلفای کرونباخ به دست آمده با توجه به جدول شماره‌ی 2 مقدار 0/630 تا 0/899 را نشان می‌دهد که حاکی از اعتبار پرسش‌نامه‌ی طراحی شده بود.

جدول 2- ضریب الگای کرونباخ جهت تعیین پایایی پرسشنامه

ضریب الگای کرونباخ	تعداد گویه	مفاهیم (معیارها)
0/756	7	میزان همکاری و ارتباط تعاقنی با نهادهای دولتی و غیر دولتی

میزان دانش، اطلاعات و مهارت‌های فنی اعضا	7	0/818
برگزاری کلاس‌های آموزشی و تربیحی برای اعضا	8	0/630
میزان شناخت و آگاهی اعضا از اصول و فلسفه تعامل	12	0/899
میزان روحیه‌ی همکاری، همبستگی اعضا و انسجام درونی تعاملی	8	0/782
میزان تخصص و مهارت مدیران تعاملی	10	0/744
میزان مشارکت اعضا	7	0/671

سیمای منطقه

شهرستان سوادکوه یکی از شهرستان‌های استان مازندران در شمال ایران است که در ناحیه البرز مرکزی و در مجاورت استان سمنان قرار گرفته است. شهر پل سفید مرکز این شهرستان می‌باشد. شهرستان سوادکوه از سمت شمال به شهرستان قائم شهر، از سمت جنوب به شهرستان فیروزکوه در استان سمنان، از سمت غرب به شهرستان بابل و از سمت شرق به شهرستان ساری و ارتفاعات دودانگه و دهستان چاشم (شهریارکوه) در شهرستان مهدیشهر محدود است. از لحاظ تقسیمات نیز شهرستان سوادکوه از دو بخش به نامهای بخش مرکزی و شیرگاه و چهار شهر بتریب اهمیت پل‌سفید، شیرگاه، آلاشت و زیراب تشکیل شده‌است (ماخذ: سایت رسمی فرمانداری شهرستان سوادکوه، 1391). تعداد تعاملی‌های مورد مطالعه‌ی این پژوهش در این شهرستان سه تعاملی بوده و شرح کامل آن در جدول شماره‌ی 1 آورده شده است.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها از آماره‌های توصیفی شامل میانگین، و آماره‌های استنباطی شامل آزمون مقایسه‌ی میانگین‌ها تحت نرمافزار SPSS استفاده شد. همچینین به منظور ارزیابی و مقایسه‌ی معیارهای موقوفیت از روش تاپسیس استفاده شده است که یکی از مدل‌های MADM می‌باشد. تاپسیس یا روش رتبه‌بندی ترجیحات براساس تشابه به پاسخ ایده‌آل^۳ یکی از روش‌های تصمیم‌گیری چند شاخصه است. این روش از جمله روش‌های فاصله محور است که اولین بار (Hwang and Yoon 1981) آن را ارائه کردند (آذر و رجب‌زاده، 1381، 184). برای انجام تاپسیس هفت مرحله وجود دارد (Olsen, 2004, p 2) که در قسمت یافته‌ها به تفضیل به آن پرداخته می‌شود.

مبانی نظری

به منظور درک مقاهیم مربوط به ارزیابی و مقایسه‌ی موقوفیت تعاملی‌ها، و همچنین تشریح شرکت‌های تعاملی کشاورزی، احیاء و بهره‌برداری و توسعه جنگل در منطقه‌ی مورد مطالعه، در این قسمت به تعاریف و مقاهیم مربوط به آنها، پرداخته می‌شود. قبل از پرداخت به بحث موقوفیت تعاملی، مفهوم ارزیابی به صورت زیر تعریف می‌شود: ارزیابی بیشتر از اینکه عمل تصمیم‌گیری درباره‌ی عبارت، چه چیز غلط است، باشد، تلاشی است برای مشخص کردن این موضوع که، چه چیز می‌تواند بهبود یابد، هدف یک ارزیابی نیز فراتر از تعیین موفق بودن یک راهبرد است. به علاوه در تمامی موارد اهداف ارزیابی، توانمند ساختن گروه‌های ذی سهم (در این پژوهش، تعاملی) به دانستن این نکته است، که آنها کجا هستند و قصد دارند کجا بروند و می‌خواهند کجا باشند، از طرفی یک ارزیابی خوب نیز باید تاکیدپذیر، جامع‌نگر و تطبیق‌پذیر باشد. قابل تاکید باشد چرا که شرایط، اطلاعات، ارزش‌ها، ظرفیت‌ها و اولویت‌ها دائما در حال تغییر هستند. جامع‌نگر باشد به طوری که این تغییرات را بتوان در درون راهبردهای موقوفیت داخل نمود و سرانجام اینکه تطبیق‌پذیر باشد به گونه‌ای که اعمال، رفتار و تصمیمات با این تغییرات سازگار و منطبق شود (بدری و افتخاری، برنامه‌ریزی، موضوعات و سوالات اصلی مشخص شده تا در مطالعه ارزیابی مورد بررسی قرار گیرند و روش‌های مناسب برای جمع‌آوری اطلاعات مورد نیاز اضافه شوند. این اطلاعات نیز در قالب گزینه‌هایی برای ارزیابی به افراد ذی سهم عرضه می‌شوند تا

بهترین گرینه انتخاب شود. بعد از آن می‌توان مطالعه ارزیابی را آغاز نمود. در مرحله آخر بعد از جمع‌آوری و تحلیل یافته‌ها، توصیه‌هایی شده که بر اساس آن تصمیماتی در جهت آینده گرفته می‌شود (Treasury Board of Canada, 1999, p 44). موقفیت یک سازمان نیز تحقیق هدف‌ها و خواسته‌هایی که جامعه از آن انتظار دارد (صفری و همکاران، 1388، 36). در تعریفی از تعاوی نیز همین نکته بس که شاخه‌هایی از سازمان‌های غیر دولتی هستند که برای رشد همکاری افراد با یکدیگر تشکیل می‌شوند و دارای ویژگی‌هایی نظیر، دارا بودن شخصیت حقوقی، بنگاه اقتصادی، عضویت افراد در آن ارادی و داوطلبانه، اداره این موسسات بر اساس اصل دموکراتیک، دفاع از منافع اقتصادی اعضاء در آن، خوداختارتی، آموزش و تعلیم در آن، همکاری بین تعاوی‌ها، علاقه-مندی به اجتماع محلی، می‌باشند (طالب، 1379). یکی از این تعاوی‌ها که مورد مطالعه این پژوهش نیز هست، تعاوی کشاورزی، احیاء و بهره‌برداری و توسعه جنگل می‌باشد.

اولین شرکت تعاوی با این عنوان در سال 1365 در شهرستان رشت، با نام شرکت تعاوی امامزاده ابراهیم با 1681 عضو و در سطح 26222 هکتار جنگل تشکیل گردید. در حال حاضر 19 شرکت تعاوی با این عنوان در شمال کشور با 6945 نفر عضو و در سطحی حدود 135017/4 هکتار اراضی جنگلی فعالیت دارند. از این تعداد 8 تعاوی در حوزه اداره کل گیلان و 3 تعاوی در حوزه اداره کل گلستان و 6 تعاوی در حوزه اداره کل مازندران (ساری) و 2 تعاوی نیز در منطقه نوشهر قرار دارند، به علاوه حدود 47 تعاوی جنگلداری در مناطق غیر شمالی کشور با وسعت 4 53627/4 هکتار در حال فعالیت می‌باشند (احتشام زاده، 1376). در حوزه‌ی اداره کل مازندران که دارای 6 تعاوی با این عنوان می‌باشد، 3 تعاوی آن در حوزه‌ی شهرستان سوادکوه در حال فعالیت می‌باشند که آمار و اطلاعات مربوط به آن در جدول شماره 1 آورده شده است:

ماخذ:

جدول 3- مشخصات شرکت‌های تعاوی منطقه‌ی مورد مطالعه
ارزیابی فنی تعاوی‌های جنگل‌نشینی طبیعی. سازمان جنگل‌ها و مراتع کشور، 1376

سال تأسیس	مساحت	آموزش دیدگان	مشاغل در شرکت				تعداد اعضاء				نام شرکت تعاوی
			هکتار	زن و مرد	جمع	موقعت	دائم	جمع	زن	مرد	
1370	6414	22	74	38	36	217	4	213			کارسنج رود
1370	8401	50	116	53	63	254	38	216			آذررود
1371	1218 0	120	101	70	31	576	19	557			ولوی

این شرکت‌ها با هدف، کاهش تدریجی سرمایه‌گذاری دولت، ایجاد اشتغال و کسب درآمد از محل فروش محصولات، جلوگیری از مهاجرت روستاییان به شهرها، ایجاد بستر مناسب برای مشارکت جنگل‌نشینان در مدیریت جنگل‌ها، جلوگیری از تجاوز و تخریب عرصه‌های منابع طبیعی و چرای بی‌رویه‌ی دام، تغییر مطلوب شیوه زندگی مردم جنگل‌نشین از طریق واکذاری امور تولیدی مرتبط، در قالب شرکت‌های تعاوی در منطقه شکل گرفتند (حیدرپور و همکاران، 1386، 14). با توجه به اهداف ذکر شده، بهوضوح این نکته استناد می‌گردد که موفقیت این شرکت‌های تعاوی درگرو دست‌یابی به این اهداف می‌باشد. بنابراین مدیران و کارشناسان تعاوی، برای هدایت این شرکت‌ها به سمت موفقیت، و تعیین خط مشی‌های اساسی برای پیشرفت، باید بهترین تصمیمات را بگیرند. لذا این پژوهش به دنبال این است که این امکان را فراهم می‌آورد.

یافته‌ها

یافته‌های پژوهش را می‌توان در دو مرحله خلاصه نمود:

(الف) مقایسه‌ی میانگین‌های معیارهای موفقیت سه تعاوی مورد مطالعه به منظور درک تقاضوت آنها.

به منظور پی بردن به تفاوت بین سه تعاوونی به منظور مقایسه میانگین های معیارهای موفقیت آنها استفاده شده که به این منظور از دستور Mean تحت نرم افزار spss بهره گرفته شد و نتایج حاصل از این آزمون در جدول شماره ۴ آورده شده است، که با توجه به این جدول میزان تفاوت میانگین هر معیار به تفکیک تعاوونی ها قابل مشاهده است.

جدول ۴- مقایسه میانگین های معیارهای موفقیت

میانگین معیارهای موفقیت			متغیر
ولوپی	کارسنج رود	آذرود	
20/231	21/400	23/20	میزان ارتباط تعاوونی با نهادهای دولتی و غیر دولتی
23/351	19/478	26/026	میزان دانش، اطلاعات و مهارت های فنی اعضا
630	291	370	تعداد اعضا و کارکنان
4	3	4	بکارگیری اعضا در امور اجرایی و سازمانی
12/256	12/108	11/137	کلاس های آموزشی و تربویجی
9/012	8/029	8/954	تحصیلات اعضا
35/362	33/427	36/281	میزان آگاهی اعضا از اصول و فلسفه تعاوونی
28/001	29/934	29/019	میزان همبستگی اعضا و انسجام درونی تعاوونی
22/258	19/200	26/80	میزان تخصص و مهارت مدیران تعاوونی
21/357	22/949	20/869	میزان شرکت اعضا
2/90	1/80	3/50	دسترسی به تسهیلات و اعتبارات
7/263	9/659	7/163	سابقه عضویت و مدت فعالیت اعضا
67	57	82	دسترسی به تجهیزات و امکانات

(ب) مقایسه میانگین های موفقیت تعاوونی های مورد مطالعه به روش تاپسیس - آنتروپی
همانگونه که در قسمت روش شناسی نیز ذکر شد، تاپسیس شامل هفت مرحله است که به تفضیل به آن پرداخته می شود:
مرحله اول: تشکیل ماتریس داده یا تصمیم گیری براساس n گزینه و k شاخص؛ تشکیل ماتریس داده ها به ابعاد $n \times k$ به صورتی که تعداد سطرهای ماتریس نشان دهنده تعداد گزینه های مورد بررسی (n) و ستون های آن تعداد تعاوونی های مورد نظر (k) می باشد.
به منظور ارزیابی معیارهای موفقیت از میانگین معیارهای مورد مطالعه استفاده شد که در جدول ۵ و ۶ بصورت ماتریس آورده شده اند:

جدول ۵- ماتریس معیارهای مربوط به مدیران هر تعاوونی

معیارهای موفقیت	تعاوونی ها		
		۱	۲
		۱	۲
20/231	21/400	23/20	ارتباط تعاوونی با نهادها
630	291	370	تعداد اعضا و کارکنان
4	3	4	بکارگیری اعضا
22/258	19/200	26/80	مهارت مدیران
2/90	1/80	3/50	دسترسی به تسهیلات

67

57

82

دسترسی به تجهیزات

جدول 6- ماتریس معیارهای مربوط به اعضای هر تعاوینی

تعاوینی ها	معیارهای موفقیت	بنز	بیانگر	نحو
مهارت های فنی اعضا	23/351	19/478	26/026	
کلاس های آموزشی	12/256	12/108	11/137	
تحصیلات اعضا	9/012	8/029	8/954	
آگاهی اعضا	35/362	33/427	36/281	
همبستگی اعضا	28/001	29/934	29/019	
مشارکت اعضا	21/357	22/949	20/869	
سابقه هی عضویت	7/263	9/659	7/163	

مرحله‌ی دوم: استانداردسازی داده‌ها یا بی‌مقیاس کردن و تشکیل ماتریس استاندارد؛ در این مرحله، به منظور حذف اثر واحدهای متفاوت و امکان‌پذیر بودن انجام عملیات جبری روی شاخص‌ها، ماتریس داده‌های تشکیل شده در مرحله‌ی قبل بصورت جداول 7 و 8 استاندارد می‌شوند. تشکیل ماتریس استاندارد از رابطه‌ی زیر میسر می‌باشد:

$$R_{ij} = \frac{a_{ij}}{\sqrt{\sum_{k=1}^m a_{kj}^2}}$$

جدول 7- ماتریس داده‌های استاندارد شده مربوط به معیارهای موفقیت مدیران

تعاوینی ها	معیارهای موفقیت	بنز	بیانگر	نحو
ارتباط تعاوینی با نهادها	0/0318	0/0718	0/1094	
تعداد اعضا و کارکنان	0/9932	0/9767	1/7459	
بکارگیری اعضا	0/0063	0/0100	0/0188	
مهارت مدیران	0/0350	0/0644	0/1264	
دسترسی به تسهیلات	0/0045	0/0060	0/0165	
دسترسی به تجهیزات	0/1056	0/1913	0/3869	

جدول 8- ماتریس داده‌های استاندارد شده مربوط به معیارهای موفقیت اعضا

معیارهای موققت	تعاونیها	بند	کاشتگر	تعداد	معیارهای
مهارت‌های فنی اعضا				0/4252	0/3430
کلاس‌های آموزشی				0/2647	0/2132
تحصیلات اعضا				0/1564	0/1414
آگاهی اعضا				0/6137	0/5887
همبستگی اعضا				0/4859	0/5272
مشارکت اعضا				0/3706	0/4041
سابقه‌ی عضویت				0/1260	0/1701

مرحله‌ی سوم: وزن دهی به هر یک از شاخص‌ها (W_j): به گونه‌ای که مجموع وزن شاخص‌ها برابر یک می‌باشد (در اینجا شاخص‌ها همان تعاونی‌ها می‌باشند). برای وزن دهی از روش آنتروپی استفاده شده است که به اختصار به شرح آن پرداخته می‌شود (اصغرپور، 1961، 1381):

گام اول، محاسبه‌ی داده‌های نرمال (استاندارد) شده: برای نرمال سازی داده‌های تحقیق از رابطه‌ی زیر استفاده می‌شود.

$$P_{ij} = \frac{a_{ij}}{\sum_{i=1}^m a_{ij}} \quad \forall i, j$$

که در اینجا، m =تعداد گزینه‌ها (معیارهای موققت)، n =تعداد شاخص‌ها (تعاونی‌ها) و a_{ij} =ارزش شاخص j ام برای گزینه‌ی i ام می‌باشد.

گام دوم، محاسبه‌ی آنتروپی عامل زام (E_j): برای E_j از مجموعه‌ی P_{ij} ها به ازای هر شاخص، رابطه‌ی زیر وجود خواهد داشت:

$$E_j = \left(\frac{-1}{\ln(M)} \right) \sum_{i=1}^n [P_{ij} \ln P_{ij}] \quad \forall j$$

گام سوم، در ادامه مقدار درجه‌ی انحراف^۴ (d_j) محاسبه می‌شود که بیان می‌کند شاخص j ام چه میزان اطلاعات مفید برای تصمیم گیری در اختیار تصمیم‌گیرنده قرار می‌دهد. درجه‌ی انحراف از داده‌های بدست آمده به ازای عامل j ام به صورت زیر بیان می‌شود:

$$d_j = 1 - E_j \quad \forall j$$

گام چهارم، محاسبه‌ی وزن شاخص‌ها و عوامل موجود (W_j): به این منظور از فرمول زیر استفاده می‌شود.

$$W_j = \frac{d_j}{\sum_{j=1}^n d_j} \quad \forall j$$

اعمال مربوط به آنتروپی در جداول 9 و 10 آورده شده‌اند.

جدول 9- محاسبه‌ی مقادیر و کمیات روش آنتروپی و وزن شاخص‌ها (مدیران)

⁴. Degree of Diversification

ردیف	کارشناسی‌روز	آنالیز	نماینده
0/3406	0/4852	0/4985	E _J
/6594	0/5148	0/5015	D _J
0/3935	0/3072	0/2992	W _J

جدول 10- محاسبه‌ی مقادیر و کمیات روش آنتروپی و وزن شاخص‌ها(اعضا)

ردیف	کارشناسی‌روز	آنالیز	نماینده
0/8515	0/9399	0/9272	E _J
0/1485	0/0601	0/0728	D _J
0/5277	0/2135	0/2587	W _J

بعد از محاسبه‌ی وزن شاخص‌ها از روش آنتروپی، وزن محاسبه شده را در ماتریس استاندارد حاصل از مرحله‌ی دوم تاپسیس ضرب می‌کنیم تا ماتریس موزون و نرم‌مال تشکیل شود که اعمال مربوط به آن در جدول 12 و 13 آورده شده است:

جدول 11- ماتریس موزون مربوط مدیران (+ بیشترین مقدار، - کمترین مقدار)

ردیف	کارشناسی‌روز	آنالیز	تعاونی‌ها	
			معیارهای موقفيت	
0/0125	0/0220	0/0327	ارتبط تعاوی با نهادها	
0/039	+0/30	+0/5223	تعداد اعضاء و کارکنان	
0/0024	0/003	0/0056	بکارگیری اعضاء	
0/0137	0/0197	0/0378	مهارت مدیران	
-0/0017	-0/0018	-0/0049	دسترسی به تسهیلات	
+0/0415	0/0587	0/1157	دسترسی به تجهیزات	

جدول 12- ماتریس موزون مربوط به اعضاء (+ بیشترین مقدار، - کمترین مقدار)

ردیف	کارشناسی‌روز	آنالیز	تعاونی‌ها	
			معیارهای موقفيت	
0/2243	0/0732	0/1133	مهارت‌های فنی اعضاء	
0/1396	0/0455	0/0485	کلاس‌های آموزشی	
0/0825	-0/0301	0/0389	تحصیلات اعضاء	

⁺ 0/3238	⁺ 0/1256	0/1580	آگاهی اعضا
0/2564	0/1125	⁺ 0/1264	همیستگی اعضا
0/1955	0/0862	0/0909	مشارکت اعضا
⁻ 0/0664	0/0363	⁻ 0/0311	سابقه‌ی عضویت

مرحله‌ی چهارم: تعیین فاصله‌ی آمین گزینه از گزینه‌ی ایده‌آل (بیشترین مقدار هر گزینه برای هر شاخص) که آن را با A^+ نشان می‌دهند و تعیین فاصله‌ی آمین گزینه حداقل از گزینه‌ی ایده‌آل (کمترین مقدار هر گزینه برای هر شاخص) که آن را با A^- نشان می‌دهند.

$$A^+ = \{v_1^+, v_2^+, \dots, v_n^+\} = \{(maxv_{ij} | j \in J), (minv_{ij} | j \in J)\}$$

$$A^- = \{v_1^-, v_2^-, \dots, v_n^-\} = \{(minv_{ij} | j \in J), (maxv_{ij} | j \in J)\}$$

که در اینجا A مربوط به معیارهای مثبت و $-A$ مربوط به معیارهای منفی می‌باشد. با توجه به اینکه شاخص‌های مورد مطالعه، جنبه‌ی مثبت دارند، لذا هرچه مقدار این شاخص‌ها بیشتر باشد، مناسب‌تر و ایده‌آل‌تر خواهد بود که محاسبات مربوطه در زیر آورده شده‌اند.

$$A^+ = \{maxv_{i1}, maxv_{i2}, maxv_{i3}\} \quad \text{مربوط به مدیران}$$

$$\}0/0415, 0/30, 0/5223 A^+ = \{maxv_{i1}, maxv_{i2}, maxv_{i3}\}$$

$$A^- = \{minv_{i1}, minv_{i2}, minv_{i3}\} \quad \text{مربوط به اعضا}$$

$$\}0/3238, 0/1256, 0/1264 A^+ = \{minv_{i1}, minv_{i2}, minv_{i3}\}$$

$$A^- = \{minv_{i1}, minv_{i2}, minv_{i3}\} \quad \text{مربوط به اعضا}$$

$$\}0/0415, 0/0018, 0/0049 = \{A^-\}$$

$$A^- = \{minv_{i1}, minv_{i2}, minv_{i3}\} \quad \text{مربوط به اعضا}$$

$$\}0/0664, 0/0301, 0/0311 = \{A^-\}$$

مرحله‌ی پنجم: تعیین معیار فاصله‌ای برای گزینه‌های حداقل (S^-) و ایده‌آل (S^+) که فاصله‌ی گزینه‌ی i از ایده‌آل مثبت با فرمول زیر محاسبه می‌شود:

$$S_i^+ = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^+)^2} \quad \text{به طور مشابه، فاصله‌ی گزینه } i \text{ از ایده‌آل منفی به صورت زیر محاسبه می‌شود:}$$

$$S_i^- = \sqrt{\sum_{j=1}^n (v_{ij} - v_j^-)^2} \quad \text{مرحله‌ی ششم: در این مرحله، نزدیکی نسبی } A_i \text{ به } A^+ \text{ محاسبه می‌گردد.}$$

هدف این مرحله، تعیین ضریبی است که برابر با فاصله‌ی گزینه‌ی ایده‌آل (S^+) تقسیم بر مجموع فاصله‌ی گزینه‌ی حداقل (S^-) و فاصله‌ی گزینه‌ی ایده‌آل (S^+) می‌باشد. این ضریب با C_i^+ نشان داده شده است و از رابطه‌ی زیر بدست می‌آید:

$$C_i^+ = \frac{s_i^-}{s_i^+ + s_i^-}$$

مالحظه می‌شود که اگر $A_i = A^+$ باشد، $C_i^+ = 1$ و اگر $A_i = A^-$ باشد، $C_i^+ = 0$. پس هرقدر که فاصله‌ی گزینه‌ی i از راه حل ایده‌آل A^+ کمتر باشد (به آن نزدیکتر باشد)، C_i^+ به واحد نزدیکتر خواهد بود.

مرحله‌ی هفتم: رتبه‌بندی گزینه‌ها (معیارهای موفقیت) براساس میزان C_i^+ : میزان فوق بین صفر و یک در نوسان است. هنگامی که C_i^+ برابر یک باشد نشان دهنده‌ی بالاترین رتبه، و هنگامی که C_i^+ برابر صفر باشد نشان دهنده‌ی کمترین رتبه است به عبارت دیگر هرچه فاصله از ایده‌آل منفی بیشتر باشد ضریب C_i^+ عددی بالاتر را نشان می‌دهد و هرچه فاصله از ایده‌آل مثبت کمتر

باشد ضریب C_i^+ عددی کمتر را نشان می‌دهد. نتایج مربوط به رتبه‌بندی تعاملی‌ها با ارزیابی معیارهایی که وجود داشت، در جداول 13 و 14 آورده شده است:

جدول 13- رتبه‌بندی تعاملی‌ها بر اساس معیارهای موفقیت مربوط به مدیران

تعاونی	فاصله از ایده‌آل منفی (S^-)	فاصله از ایده‌آل مثبت (S^+)	ضریب C_i^+	رتبه
آذربود	0/07	0/4995	0/1229	2
کارسنگرود	0/0424	0/4582	0/0846	3
ولوپی	0/0412	0/1994	0/1712	1

جدول 14- رتبه‌بندی تعاملی‌ها بر اساس معیارهای موفقیت مربوط به اعضای

تعاونی	فاصله از ایده‌آل منفی (S^-)	فاصله از ایده‌آل مثبت (S^+)	ضریب C_i^+	رتبه
آذربود	0/1737	0/3324	0/3432	2
کارسنگرود	0/1708	0/3315	0/340	3
ولوپی	0/2489	0/4679	0/3472	1

نتیجه‌گیری و پیشنهادها

با توجه به جداول 13 و 14، این‌گونه می‌توان نتیجه گرفت که شرکت تعاملی ولوپی در مقایسه با دو شرکت تعاملی دیگر موفق‌تر بوده که این موفقیت هم در رابطه با اعضاء و هم در رابطه با مدیران صادق است. همچنین جداول 11 و 12 بیانگر این مطلب است که مدیران تعاملی‌های آذربود و کارسنگرود، تعداد اعضاء و کارکنان را عامل اصلی موفقیت دانسته که این نکته با نظرات حیدرپور و همکاران (1386) و Nyoro and Komo (2005) در تعامل است اما مدیران تعاملی ولوپی معیار دسترسی به تجهیزات را مهم‌ترین عامل موفقیت دانسته که این نظر با نظرات صدیقی و درویشی نیا (1381)، Nyoro and Komo (2005) و Poggie et.al (1988) مطابقت دارد. از طرفی هر سه تعاملی به دلیل دسترسی محدود به تسهیلات و اعتبارات، آنرا عامل مهمی تلقی نکردنده که با نظرات کرمی و آگهی (1389)، مرادی و علی‌بیگی (1389) در تضاد است. همچنین دو تعاملی کارسنگرود و ولوپی آگاهی اعضاء از اصول و فلسفه تعامل را مهمترین عامل موفقیت در رابطه با اعضاء عنوان کردند که این نکته با نظرات کرمی و آگهی (1389)، یزدان‌پناه و صمدیان (1388)، موسایی و علی‌احمدی (1387)، امینی و رمضانی (1385)، هزارجریبی (1389) در تعامل است، اما تعاملی آذربود همیستگی میان اعضاء را مهمترین عامل دانسته که این نظر با نظرات کرمی و آگهی (1389)، موسایی و علی‌احمدی (1387) و Nyoro and Komo (2005) مطابقت دارد. همچنین دو تعاملی آذربود و ولوپی سابقه‌ی عضویت را عاملی مهم در موفقیت تلقی نکرده که با نظرات مرادی و علی‌بیگی (1389)، امینی و رمضانی (1385) در (2004) Valentin and Sanchez (2005) and Komo Nyoro (2005) در تضاد است، از طرفی تعاملی کارسنگرود تحصیلات اعضاء را عاملی مهم ندانسته‌اند که این بیان نیز با نظرات شهرکی و حاجی‌ملحاسینی (1390)، کرمی و آگهی (1389)، مرادی و علی‌بیگی (1389)، تقوی (1382) در تضاد است. با توجه به مواردی که ذکر شد پیشنهادی که می‌توان برای هر سه تعاملی ارائه کرد این است که از آنجایی که دسترسی بیشتر به تسهیلات و اعتبارات در هر تعاملی روند رسیدن به موفقیت را تسهیل می‌کند، پیشنهاد می‌شود که برای این تعاملی‌ها نیز بستر برای دسترسی بیشتر به تسهیلات، اعم دولتی و خصوصی، فراهم گردد. همچنین ارتباط بیشتر این سه تعاملی و در اختیار قرار دادن تجارت خود به یکدیگر نیز روند موفقیت را تسهیل می‌کند.

منابع

- احتشام زاده، م، (1376)، «گرسنگی بر وضعیت تعاملی های کشاورزی و بهره برداری احیای جنگل». انتشارات سازمان جنگلها و مراتع کشور.
- اصغرپور، م. ج، (1390)، «تصمیم‌گیری های چند معیاره». چاپ هفتم، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- امینی، ا، رمضانی، م، (1385)، «رزیابی عوامل موثر در موفقیت شرکت های تعاملی مرغداران گوشتی استان تهران»، اقتصاد کشاورزی و توسعه، جلد 14، شماره 55، صص. 67-89.
- آذر، ع، رجبزاده، ع، (1381)، «تصمیم‌گیری کاربردی؛ رویکرد MADM». تهران: نشر نگاه.
- بداری، س، رکن الدین افتخاری، ع، (1382)، «رزیابی پایداری؛ مفهوم و روش»، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره 34، صص. 9-69.
- تقوی، ن، (1382)، «عوامل موثر بر موفقیت تعاملی های تولید زراعی در استان آذربایجان شرقی»، فصلنامه تعاون، شماره 39-46، صص. 143.
- حسنپور، ش، (1381)، «تعاملی های پس از تشکیل»، فصلنامه تعاون، شماره 138، صص. 28-32.
- حیدرپور، ز، شعبانعلی فمی. ح، اسدی. ع، ملک محمدی. ا، (1386)، «بررسی نقش اعضای تعاملی های جنگل نشینان در احیاء منابع جنگلی غرب استان مازندران»، مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی، ویژه نامه منابع طبیعی، جلد 15، شماره 1، صص. 13-22.
- حیدرپور، ز، شعبانعلی فمی. ح، اسدی. ع، ملک محمدی. ا، (1387)، «عوامل موثر بر موفقیت تعاملی های جنگل نشینان غرب استان مازندران از دیدگاه اعضا»، فصلنامه روستا و توسعه، جلد 11، شماره 2، صص. 21-38.
- رضایی، م، (1382)، «شخص های موفقیت تعاملی های منابع طبیعی»، تعاون، شماره 145، صص. 29-28.
- شهرکی، م، حاجی ملا حسینی. ا، (1390)، «بررسی گام ها و مراحل اساسی در بهبود عملکرد تعاملی های منابع طبیعی؛ مطالعه ای در تعاملی های مرتعداری استان گلستان»، اولین کنفرانس ملی کارآفرینی، تعاون، جهاد اقتصادی.
- صدیقی، ح، درویشی نیا، ع، (1381)، «بررسی میزان موفقیت شرکت های تعاملی تولید روستایی استان مازندران»، مجله علوم کشاورزی ایران، جلد 33، شماره 2، صص. 313-323.
- صفری، ح، آریان فر. خ، ابراهیمی. ع، (1388)، «عوامل موثر بر موفقیت شرکت های تعاملی مصرف برتر»، تعاون، جلد 20، شماره 212، صص. 51-33.
- طالب، م، (1379)، «صول و اندیشه های تعاملی». چاپ دوم، تهران: انتشارات دانشگاه تهران.
- کرمی، ش، آگهی. ح، (1389)، «عوامل مؤثر بر موفقیت تعاملی ها؛ مطالعه موردی تعاملی های تولیدی محصولات خارج از فصل در استان کرمانشاه»، فصلنامه روستا و توسعه، جلد 13، شماره 2، صص. 31-60.
- مرادی، ح، علی بیگی. ا، (1389)، «بررسی عوامل مؤثر بر موفقیت تعاملی های شیلات استان کرمانشاه»، تعاون، جلد 21، شماره 3، صص. 1-26.
- موسایی، م، علی احمدی. ا، (1387)، «بررسی عوامل اجتماعی اثربخشی بر موفقیت تعاملی های مسکن در ایران»، نامه علوم اجتماعی، 34، شماره 99-115.

- نکوبی نایینی، ع، علی‌بیگی، ا، زرافشانی، ک، (1388)، «واکاوی عوامل مؤثر بر موفقیت تعاضویهای روستایی شهرستان کرمانشاه»، فصلنامه روستا و توسعه، جلد 12، شماره 4، صص. 1-22.
- هزارجریبی، ج، (1389)، «بررسی و شناسایی عوامل مؤثر بر موفقیت تعاضویهای؛ مطالعه موردی تعاضویهای استان قم»، فصلنامه برنامه‌ریزی رفاه و توسعه اجتماعی، شماره 2، صص. 63-81.
- یزدان‌پناه، ل، صمدیان، ف، (1388)، «عوامل موثر بر میزان موفقیت شرکت‌های تعاضوی؛ مطالعه موردی صنایع دستی استان کرمان»، تعاون، جلد 20، شماره 202، صص. 34-19.
- FAO. (2009), State of World's Forests, Rome, Italy.
- Kelsey, K.D. (2008): "Do workshops work for building evaluation capacity among cooperative extension service faculty", Journal of Extension, Vol. 46 No.6.
- Nyoro, J, Komo. I, (2005), An Analysis of Success, Failure and Demand Factors of Agricultural cooperatives in kenya, SAGA Brief.
- Olson, D.L. (2004): "Comparison of weights in TOPSIS models", Mathematical and Computer Modeling, Vol. 40, No.721.
- Poggie, J.J, Pollnas. R.B, Fierro, M. (1988): "Factors Influencing the Success of Fishermen's Cooperatives in Ecuador", Marine Resource Economics, No.5, pp 231-242 Henehan, B.M,
- Pelsue. N.H, (1986), The Use of Discriminant Analysis in Measuring Cooperative Growth Factors, Vermont Agricultural Experiment Station. pp 178-184
- Holcomb, R.B. (2006): "Success Factors for New Generation Cooperatives", International Food and Agribusiness Management Review, Vol. 1, No.9, pp 33-55.
- Ranney, E. (2008), Research in two cooperative research units: south Dakota State University and Montana State University, U.S. Geological Survey Headquarters, Reston, Virginia.
- Treasury Board of Canada, Secretariat, (1999), Program Evaluation Method: Measurement and attribution of Program Results, Third Edition, Ottawa: Ottawa Publication.
- Valentin, E.M, Sanchez. A.M. (2004): "Determining factors in the success of R&D cooperative agreements between firms and research organizations". Research Policy. 33, No.1: 17-40.

Evaluating success criteria of forest development cooperatives of Savadkooch County: the application of TOPSIS and Entropy

Mehdi Nooripoor¹, Zakaria Mohammadi² and Farzad Karimi³

¹Assistant Professor of Rural Development Management Department, Yasouj University, ²Former M Sc. Student of Rural Development Management Department, Yasouj University and ³Former M Sc. Student of Rural Development Management Department, Yasouj University.

Abstract

Renewable natural resources, especially forests, are such a valuable resources. Thus, forests' management can be achieved if preservation and sustainable utilization of them considered. Some cooperatives in the field of forests utilization, revival and development can be really useful in the process of forests' management. Thus, it'd be helpful to evaluate these cooperatives activities and to present some reformist strategies to improve their functions. So, evaluating the success rate of three forest development cooperatives of Savadkooch County named "Velopi", "Karsangrood" and "Azar-rood" regarded as the aim of this study. A questionnaire with proper validity and reliability was developed to get opinions of managers and members of these cooperatives. Moreover, TOPSIS and Entropy techniques were used to evaluate success criteria of them based on respondents' opinions. Results showed that "Velopi" is the most successful cooperative based on the supposed criteria. More results are presented in the body of the paper.

Keywords: Evaluation, success criteria, forest development cooperative, Savadkooch